

24.6.2010

PAZIŅOJUMS KOMITEJAS LOCEKĻIEM

Temats: Lūgumraksts Nr. 0252/2009, ko *Association Gratte Papiers* vārdā iesniedza Francijas valstspiederīgais *François Espuche* un kam pievienoti 14 paraksti, par iespējamajiem Eiropas Savienības vides tiesību aktu pārkāpumiem saistībā ar plānoto izgāztuves celtniecību Lasakā (Sallele Kabardē, Oda)

1. Lūgumraksta kopsavilkums

Lūgumraksta iesniedzējs apstrīd Odas vietējo varas iestāžu lēmumu par izgāztuves celtniecību Lasakā. Viņš apgalvo, ka projekta īstenošanas rezultātā tiktu pārkāpti Eiropas Savienības tiesību akti par atkritumiem, jo īpaši Direktīva 75/442/EK, kas grozīta ar Direktīvu 2006/12/EK. Lūgumraksta iesniedzējs nosoda Lasakas teritorijas izvēli, kas bijušajā *Salsigne* rūpnieciskajā teritorijā veiktās darbības dēļ vēl joprojām ir ļoti piesārņota ar arsēnu. Turklāt viņš apgalvo, ka lēmums tika pieņemts bez atbilstošas sabiedriskās apspriešanas. Saskaņā ar lūgumraksta iesniedzēja pausto, veicot vietas izvēli, nav ņemts vērā māla trūkums un fakts, ka tas būtu jāieved no citas vietas. Lūgumraksta iesniedzējs apgalvo, ka, pieņemot lēmumu, nav ņemts vērā, ka izgāztuve atradīsies 20 metru attālumā no reģionālas nozīmes ceļa un tad, kad tā būs piepildīta, tās augstums par 90 metriem pārsniegs ceļa līmeni. Lūgumraksta iesniedzējs aicina Eiropas Parlamentu izmeklēt šo jautājumu un panākt šī projekta atcelšanu.

2. Pieņemamība

Atzīts par pieņemamu 2009. gada 27. maijā. Komisijai pieprasīta informācija saskaņā ar Reglamenta 202. panta 6. punktu.

3. Komisijas atbilde, kas saņemta 2009. gada 1. septembrī

„Atkritumu izgāztuves Kopienas līmenī reglamentē Direktīva 1999/31/EK1 par atkritumu poligoniem. Saskaņā ar Atkritumu poligonu direktīvas I pielikumu, izvēloties vietu poligonam, jāievēro šādi nosacījumi:

- a) attālumi no poligona robežas līdz dzīvojamiem un atpūtas rajoniem, ūdensceļiem, ūdenstilpēm un citiem lauksaimnieciskiem vai pilsētas objektiem;
- b) gruntsūdens, piekrastes ūdeņu vai dabas aizsardzības zonu tuvums;
- c) ģeoloģiskie un hidroģeoloģiskie nosacījumi;
- d) applūšanas, iegrimšanas, zemes nogruvumu vai lavīnu risks poligonā;
- e) dabas un kultūras mantojuma aizsardzība apkārtnē.

Atkritumu izgāztuves darbību var atļaut tikai tad, ja tās parametri attiecībā uz iepriekš minētajām prasībām vai veicamie novēršanas pasākumi liecina, ka poligons nerada nopietnus draudus videi.

Atkritumu izgāztuves atrašanās vietas izvēle un lēmums par atļaujas piešķiršanu atkritumu izgāztuvei ir jāpieņem dalībvalstu kompetentajām iestādēm. Kompetentajām iestādēm jānovērtē ar jaunas atkritumu pārvaldības iekārtas atvēršanu saistītais risks. Komisija nevar iejaukties valsts kompetento iestāžu darbā, jo šīs infrastruktūras atrašanās vieta un īpatnības, kā arī tiktāl pieņemtie lēmumi atbilst Kopienas vides tiesību aktiem.

Saskaņā ar Atkritumu poligonu direktīvas 8. pantu kompetentā iestāde atkritumu izgāztuves turēšanas atļauju izdod tikai tad, ja izgāztuve pilnībā atbilst visām Atkritumu poligona direktīvā un citos piemērojamos tiesību aktos paredzētajām prasībām. Komisija ņēma vērā lūgumraksta iesniedzēja izteiktos komentārus par lēmuma pieņemšanas procesu, kurā Odas departamenta padome lēma par izgāztuves būvēšanu Lasakā. Direktīvas 2003/35/EK2 2. pants paredz, ka, *inter alia*, plāni, kurus nosaka Padomes Direktīvas 75/442/EEK3 7. panta 1. punkts jāiesniedz, lai sabiedrība varētu ņemt dalību saskaņā ar iepriekš minētajā 2. pantā paredzētajiem noteikumiem. Ir svarīgi norādīt, ka Direktīva 2003/35/EK tika pieņemta, lai nodrošinātu pilnīgu Kopienas tiesību aktu atbilstību Orhūsas konvencijai.

Sakarā ar faktu, ka Komisijai vajadzīgi fakti par lēmuma pieņemšanas procesu, lai atbildētu uz lūgumrakstu, Francijas Pastāvīgajai pārstāvniecībai tika nosūtīta vēstule.

Secinājumi

Ņemot vērā iepriekš minēto, Komisija atzīst, ka šajā gadījumā nekas neliecina par prasību, kas noteiktas Direktīvā 1999/31/EK par atkritumu poligoniem, pārkāpšanu.

Jāatzīmē, ka Komisija nav kompetenta noteikt, kuras konkrētās teritorijas būtu jāizmanto kā atkritumu izgāztuves vai, lai novērtētu ar tām saistīto risku. Šie pasākumi ietilpst valsts iestāžu kompetencē.

1 OV L 182, 16.7.1999., 1.–19. lpp.

2 Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 26. maija Direktīva 2003/35/EK, ar ko paredz sabiedrības līdzdalību dažu ar vidi saistītu plānu un programmu izstrādē un ar ko attiecībā uz sabiedrības līdzdalību un iespēju griezties tiesās groza Padomes Direktīvas 85/337/EEK un 96/61/EK, OV L 156, 25.6.2003., 17. lpp.

3 Padomes 1975. gada 15. jūlija Direktīva 75/442/EEK ar tās turpmākajām izmaiņām, ko kodificēja ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 5. aprīļa Direktīvu 2006/12/EK, OV L 114, 27.4.2006, 9. lpp.

Attiecībā uz jautājumu par sabiedrības līdzdalību lēmuma pieņemšanas procesā Komisija informēs lūgumraksta iesniedzēju par analīzi, tiklīdz saņems atbildi no Francijas kompetentajām iestādēm.”

4. Komisijas atbilde, kas saņemta 2010. gada 24. jūnijā

Lūgumraksts

„Lūgumraksta iesniedzējs, rīkojoties *Association Gratte Papiers* vārdā, uzskata, ka Odas departamenta padomes lēmums izveidot atkritumu poligonu Lasakas teritorijā (Salleles Kabardē komūnā) neatbilst piemērojamajiem Eiropas tiesību aktiem un jo īpaši Direktīvai 75/442/EEK, kas grozīta ar Direktīvu 2006/12/EK¹, un Orhūsas konvencijas 7. pantam.

Komisijas komentāri par lūgumrakstu

Pirmajā saziņas reizē Komisija jau puda savu viedokli attiecībā uz iespējamo tiesību aktu pārkāpumu atkritumu poligonu jomā (Direktīva 1999/31/EK²). Attiecībā uz iespējamu neatbilstību Orhūsas konvencijas 7. pantam, ko pilnībā īstenoja Direktīvas 2003/35/EK³ 2. pants, Komisija precizēja, ka tā pirms savas nostājas pieņemšanas kompetentajām Francijas iestādēm prasīs informāciju par šo faktu.

Savā atbildē iestādes precizē, ka iepriekšējais Odas departamenta Mājsaimniecību un tiem pielīdzināmo atkritumu aizvākšanas plāns (*PDEDMA*) tika pieņemts 1994. gadā. Departamenta padome 2007. gadā apstiprināja jaunu plānu. Lūgumraksta iesniedzējs atsaucas uz pēdējo minēto plānu.

Direktīva 2003/35/EK, ar ko paredz sabiedrības līdzdalību dažu ar vidi saistītu plānu un programmu izstrādē, kuru starpā ir arī *PDEDMA*, Francijas tiesību aktos tika transponēta ar 2006. gada 22. maija Dekrētu Nr. 2006-578. Saskaņā ar šo iestāžu sniegto informāciju lūgumraksta iesniedzēja minētajā gadījumā sabiedrības aptauja esot notikusi saskaņā ar dekrēta nosacījumiem.

Sabiedrības aptauja, ko reglamentē departamenta padomes 2006. gada 22. novembra rīkojums, tiešām ir notikusi no 2006. gada 18. decembra līdz 2007. gada 18. janvārim. Ar departamenta padomes 2007. gada 10. janvāra rīkojumu tā tika pagarināta līdz 2007. gada 26. janvārim. Izmeklēšanas komiteja piecās dažādās vietās nodrošināja 13 pastāvīgas pieņemšanas. Sabiedrības rīcībā nodotajā dokumentu kopumā bija: plāna projekts, paskaidrojošs paziņojums, ziņojums par vidi un kopsavilkums netehniskā valodā. Sabiedrība šajās 20 pastāvīgās pieņemšanas vietās esošajos reģistros iesniedza 444 novērojumus. Turklāt izmeklēšanas komiteja saņēma 63 vēstules.

Vismaz 15 dienas pirms aptaujas uzsākšanas un tās laikā visās departamenta komūnās tika izvietots paziņojums par aptauju. Šāds paziņojums tika publicēts arī divos reģionālajos laikrakstos.

¹ OV L 114, 27.4.2006., 9.–21. lpp.

² OV L 182, 16.7.1999., 1.–19. lpp.

³ OV L 156, 25.6.2003., 17.–25. lpp.

Sabiedrības rīcībā kopš procedūras sākuma tika nodoti visi dokumenti par *PDEDMA*, kā arī iepriekšēji pētījumi, uz kuriem plānā bija atsaucis, kā arī tie nekavējoties tika izsniegti ikvienam, kas tos pieprasīja. Francijas iestādes piebilst, ka Odas departamenta padome, iespējams, nevarēja sniegt noteiktus pētījumus, kas bija attiecīgā projekta vadītāja īpašumā. Tomēr tā attiecīgos pieprasījumus pārsūtīja projektu vadītājiem, lai tie apstiprinoši atbild uz pieprasījumiem.

Attiecībā uz pētījumu (citēts lūgumraksta 15. un 16. lapaspusē), ko veica uzņēmums „*Arcadis*”, projektu vadot Pētījumu jauktajai asociācijai (*Syndicat mixte d'études, SMED*), Francijas iestādes precizē, ka tas lūgumraksta iesniedzējam tika sniegts pēc vēršanās pie Administratīvo dokumentu izsniegšanas komisijas (*Commission d'accès aux documents administratifs, CADA*). Attiecībā uz starpposma dokumentu Odas departamenta padome vērsās pie *CADA*, lai saņemtu atzinumu jautājumā, vai šo dokumentu vajadzēja iesniegt. Pēc šī atzinuma saņemšanas departamenta padome attiecīgo dokumentu nosūtīja tā pieprasītājam. Turklāt Francijas iestādes piebilst, ka tika uzsākta procedūra Monpeljē Administratīvajā tiesā par atteikumu sniegt administratīvos dokumentus. Ar 2007. gada 6. februāra rīkojumu tiesa reģistrēja pārmērīgās prasības pret departamenta padomi atsaukumu, ko izvirzīja sūdzības iesniedzējs, kas ir šī lūgumraksta iesniedzējs.

Izmeklēšanas komiteja izskatīja sniegtos novērojumus, departamenta padomei pārsūtot visu dokumentu kopumu, kam pievienoja ziņojumu par aptaujas norisi un atsevišķā dokumentā — savus skaidrojošos secinājumus, kā arī savu atzinumu par aptauju.

No šiem faktiem var secināt, ka attiecīgajā gadījumā sabiedrības līdzdalība ir noritējusi saskaņā ar Direktīvas 2003/35/EK 2. pantu. Komisijas kompetencē nav pārbaudīt lūgumraksta iesniedzēja pamata piezīmju pamatojumu attiecībā uz pētījumu saturu un dokumentiem, kas tika izmantoti Odas *PDEDMA* pieņemšanas procedūrā.

Secinājumi

Ņemot vērā iepriekš minētos apsvērumus, Komisija nav konstatējusi faktus, kas ļautu secināt, ka ir pārkāpti noteikumi par sabiedrības līdzdalību Odas *PDEDMA*, kurš pieņemts 2007. gada martā.”